

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Ion GUZUN

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Căpățînă Ion în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

GAIDUCHEVICI Iurii XXXXX, născut
la XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.12.2017– 16.03.2020;

Instanța de apel: 16.09.2020– 01.12.2020;

Instanța de recurs: 29.23.2021 – 26.05.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 16 martie 2020, Gaiduchevici Iurii a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. b), c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a drogurilor pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal pedeapsa aplicată inculpatului s-a suspendat condiționat pe un termen de 3 ani.

Prin aceeași sentință a fost condamnată și Tonițoi Rozmaria, însă în privința ei hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță în fapt a constatat că, Gaiduchevici Iurii la 21 iunie 2017, ora aproximativă 23:00, de comun acord și prin înțelegere cu Tonițoi Rozmaria, obținând în împrejurări necunoscute substanțe stupefiante, aflându-se în automobilul de marca „Dacia Logan”, cu XXXXX, parcat pe XXXXX, le-au păstrat asupra lor până în momentul în care s-a apropiat un echipaj al Batalionului de reacționare operativă al DP mun. Chișinău. Astfel în scopul ascunderii faptului păstrării substanțelor stupefiante, Gaiduchevici Iurii i-a transmis lui Tonițoi

Rozmaria, iar ultima la rândul său a aruncat peste geam două pachetele cu conținut praf alb. În rezultatul cercetării la fața locului au fost ridicate pachetele cu conținut praf alb.

Conform raportului de expertiză nr.34/12/I-R-3961, din 20.07.2017, conținutul din cele două pachetele prezintă PVP care se atribuie la substanțe stupefiante cu masa totală 0,204 grame.

Conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006 privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, tabel I pct. 187, substanța AB-PINACA-CHM în cantitate de 0,07 g reprezintă proporții mari.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Căpățînă Ion în interesele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea încadrării juridice a faptei și condamnării inculpatului ca fiind ilegală și nefondată, cu rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu dispunerea pronunțării unei noi hotărâri, prin care Gaiduchevici Iurii să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal și în baza art. 60 Cod penal cauza penală să fie încetată în legătură cu survenirea termenului de prescripție.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2020, apelul avocatului Căpățînă Ion în interesele inculpatului a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, probele și documentele coroborează între ele și demonstrează cu certitudine că Gaiduchevici Iurii și Tonițoi Rozmaria, au comis infracțiunea imputată și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către instanța de fond în baza art. 217 alin. (3) lit. b), c) Cod penal.

Instanța de judecată a ținut cont, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, și anume de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, de personalitatea dânsului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de persoana inculpatului că este fără antecedente penale, de comportamentul acestuia de până la comiterea infracțiunii și după aceea. S-a reținut că inculpatul a recunoscut vina, regretă de cele săvârșite și se căiește sincer.

Instanța de apel a conchis că în cauza dată sunt prezente multiple circumstanțe atenuante cum ar fi recunoașterea vinei și căința sinceră, acordul de a fi examinată cauza în baza probelor de la urmărirea penală cu recunoașterea necondiționată a vinei, iar infracțiunea comisă de către dânsul se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave. Totodată s-a reținut că circumstanțe agravante nu au fost depistate.

Din aceste considerente, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a considerat că inculpatul trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite în condițiile sus-indicate și consideră că îndreptarea și reeducarea lui este posibilă, cu

aplicarea pedepsei pe art. 217 alin. (3), lit. b) c) Cod penal, de 3 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privare de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a drogurilor pe un termen de 5 ani.

Referitor la argumentul apelantului precum că acțiunile lui Gaiduchevici Iurii urmează a fi reîncadrate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, s-a constatat că conform materialelor dosarului a fost depistat la inculpat un pachet sigilat în care se află două pachețele de polietilenă în interior cu praf alb și un obiect confecționat artizanal de sticlă în interiorul căreia se afla un tub de culoare albastră din plastic, iar conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-3961 din 20.07.2017, în substanțele cu aspect de praf de culoare albă din interiorul pachetelor de tip zip lock din polimer incolor, prezentate la examinare, s-a depistat PVP, care se atribuie la substanțele stupefiante. Cantitatea substanței stupefiante (PVP) constituia 0,204 gr. (0,139 gr. + 0,030 gr.), astfel cantitate care conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, reprezintă proporții mari, prin urmare încadrarea juridică reținută de instanță este una corectă.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, instanța a considerat că infracțiunea comisă și anume păstrarea drogurilor în scop personal, fără a intenționa răspândirea acestora, precum și comiterea unei infracțiuni ce nu presupune cauzarea de prejudicii materiale sau morale persoanelor terțe, sunt circumstanțe ce fac posibilă corectarea și reeducarea lui Gaiduchevici Iurii fără izolarea reală de societate, și în limitele fixate de norma art. 217 alin. (3) Cod penal în coroborare cu art. 90 Cod penal, a stabilit inculpatului pedeapsă sub formă de 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pe termen de 3 ani.

În partea ce ține de stabilirea pedepsei complimentare obligatorii, instanța de apel a ținut cont de circumstanțele cauzei și de relațiile sociale la care s-a atentat prin comiterea infracțiunii, or, răspândirea drogurilor în societate afectează grav sănătatea publică și bunăstarea socială, aplică în privința inculpatului sancțiunea de privare de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a drogurilor pe un termen de 5 ani, care este echitabilă și proporțională acțiunilor comise.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Căpățînă Ion în numele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 11) Cod de procedură penală, solicitând rejudecarea cauzei penale în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivare recurentul a indicat că:

- instanța de fond greșit a constatat fapta și a calificat acțiunile lui Gaiduchevici Iurii în baza art. 217 alin. (3) lit. b) c) Cod penal;

- potrivit raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-3961 din 20.07.2017, substanțele cu aspect de praf de culoare albă din interiorul pachetelor de tip zip lock din polimer incolor, prezentate la examinare, ridicate în cadrul cercetării la fața locului din

XXXXX, se atribuie la substanțele stupefiante, și care de fapt nu-i aparține nici lui Tonițio Rozmaria sau lui Gaiduchevicei Iurii.

- fiind testați la dispensarul narcologic în urma testului medic-legal în sângele inculpaților nu au fost depistate careva urme narcotice, fapt care exclude versiunea de întrebuintare a substanțelor narcotice în scop personal sau medical;

- consideră că, circumstanțele faptei urmau a fi încadrate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, iar potrivit art. 16, 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, cauza penală urma a fi încetată în legătură cu survenirea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală;

- în partea motivată a deciziei la p. 19, se menționează faptul că potrivit materialelor cauzei, inculpatul în cadrul examinării cauzei în instanța de fond a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, iar la p. 25 stabilește alte circumstanțe și anume că, inculpatul a recunoscut vina parțial în comiterea infracțiunii și precum că nu a conștientizat gravitatea acțiunilor sale, și că a prezentat pe parcursul examinării cauzei versiuni diferite a celor comise ducând instanța în eroare, pe care recurentul le consideră eronate, și decizia adoptată de instanța de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii;

- sentința instanței de fond a fost contestată doar în partea dezacordului părții apărării cu încadrarea juridică a infracțiunii imputate și că, instanța de judecată nu s-a expus convingător asupra aportului și rolului participării la comiterea infracțiunii imputate a art. 217 alin. (3) lit. b), c) Cod penal a lui Tonițio Rozmaria, chiar și din considerentul că, în privința ei nu a fost declarat cerere de apel din motive necunoscute.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului declarat de recurent se invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 11) Cod de procedură penală, însă Colegiul consideră că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de avocatul Căpățînă Ion.

Lecturând recursul declarat, Colegiul reține că acesta nu este motivat prin prisma temeiurilor de recurs indicate de către avocat în partea dispozitivă a acestuia, recurentul de fapt criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond.

Colegiul menționează că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înlăptuiește de către instanța de recurs.

Cu referire la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală invocat de către avocat, Colegiul menționează că acest punct conține 5 temeiuri care pot fi invocate în recurs, însă recurentul nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă acestea, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă, prin urmare prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală a fost invocat de recurent declarativ, nespecificând care eroare prevăzută la pct. 6) al articolului menționat a fost comisă de către instanța de apel.

Cu toate acestea, instanța de recurs constată că instanța de apel, la examinarea cauzei penale a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, adoptând o decizie legală și întemeiată.

Mai mult ca atât, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. b), c) Cod penal.

Prin urmare, în conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă de menținere a sentinței atacate, totodată oferind răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

Cât privește pretinsa eroare de drept prevăzută la pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, semnalată de avocatul Căpățână Ion în numele inculpatului, instanța de recurs o consideră ca fiind indicată în mod declarativă, deoarece acest temei se invocă când instanța ce a judecat cauza a aplicat pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, însă, reieșind din alegațiile recurentului, acesta nu este de acord cu încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 217 alin. (3) lit. b), c) Cod penal de către instanțele de fond, solicitând reîncadrarea acțiunilor acestuia în baza

art. 217 alin. (2) Cod penal, temei care de fapt se încadrează în pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Referitor la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, Colegiul constată că doar simpla invocare a temeiului nu este motiv de casare a deciziei.

Colegiul penal analizând argumentele și solicitările recurentului sub aspectul reîncadrării acțiunilor inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, în coraport cu materialele cauzei și decizia recurată, ajunge la concluzia că acest temei urmează a fi respins, deoarece instanțele de fond în urma judecării cauzei și cercetării probelor, au adoptat o soluție motivată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept, prin care acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 217 alin. (3) lit. b), c) Cod penal, conform actului de învinuire.

Reieșind din materialele cauzei, Colegiul consideră corectă constatarea instanțelor de fond, precum că Gaiduchevici Iurii a păstrat substanța narcotică indicată în rechizitoriu, fără scopul de a fi înstrăinată.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al avocatului Căpățînă Ion în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile martorilor Ivanov Tudor, Prescureanu Alexandru, Harabari Ion; raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-3961 din 20.07.2017, potrivit căruia în substanțele cu aspect de praf de culoare albă din interiorul pachetelor de tip zip lock din polimer incolor, prezentate la examinare, ridicate în cadrul cercetării la fața locului din XXXXX, care au fost aruncate de Tonițoi Rozmaria și Gaiduchevici Iurii, s-a depistat PVP, care se atribuie la substanțele stupefiante; procesului verbal de cercetare la fața locului din 21.06.2017 cu anexa planșa fotografică, potrivit căruia pe XXXXX unde era amplasat automobilul de model Dacia cu XXXXX, în partea stângă a automobilului, partea laterală-șofer, s-a depistat un tub format dintr-un bec, și pachețele de polietilenă cu substanță albă; un pachet sigilat în care se aflau 2 pachețele de polietilenă în interior cu praf alb și un obiect confecționat artizanal de sticlă în interiorul căreia se afla un tub de culoare albastră din plastic, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele de fond și de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, probele administrate pe caz demonstrând cu

concludentă prezenta în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (3) lit. b), c) Cod penal.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de apel just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, pedeapsa respectivă fiind motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Referitor la argumentele recurentului precum că instanța de judecată nu s-a expus asupra aportului și rolului participării la comiterea infracțiunii al Rozamăriei Toniței Colegiul reține că, inculpata nu a contestat sentința cu apel sau recurs, fapt ce denotă că ultima este de acord cu soluția pronunțată, pe când avocatul Căpățînă Ion care apără interesele lui Gaiduchevicei Iurii, nu are împuternici de a solicita instanței să se expună pe acest capăt, în special, și din motiv că cauza a fost examinată doar în privința lui Gaiduchevicei Iurii.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens în pct. 4-5 a prezentei hotărâri, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanțele nu au admis vreo eroare gravă de fapt, care să fi afectat soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide că în cauză nu s-au comis erorile de drept, iar temeiurile prevăzute în pct. 6), 10), 11) alin. (1) art. 427 Cod de

procedură penală la care face referință recurentul sunt declarative, deci nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din cererea de recurs înaintată de avocatul Căpățînă Ion nu și-au găsit confirmarea.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Căpățînă Ion în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe *GAIDUCHEVICI Iurii XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 iulie 2021.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN